

אכתקיון ארותי

מדוע כתבתי כך? אני יודעת. אולי בהשפעת הסיסמה החדשה, פירסום נושא פרי. השבתי: אולי אף פרסום במדור שלך עלול להביא מכתבים שיעוררו את התפעלותי — ונכונותי להשיב עליהם. במקרה כזה, בעצם, אני עשויה להפוך אפילו לגברת מעניינת.

★ ★ ★

מכתבך של 21 ונחצי שנים. נרתק ונשמח בתוכו ראויים זה לזה. אבל רותי, אם את מרגישה שכל השורות הללו נוגדות את התיאוריה של פרסום יעיל, את יכולה להוסיף ככל העולה על רוחך — שיש לי קרטולים נאים או כל דבר אחר...
ראי, אני כאן הדור, או שאמך לא תבוא אלי בטענות. יש כאן בחור אחד (1193/7) האומר שהוא יוצא לטיול באירופה ומעוניין בהצטרפות של בן/בת לזויה. זה ברור לך, אני מקווה. שהוא בתוכן, למעשה לבת (לזויה). אני לא רוצה לסכסך, אבל אם הכל באמת כל כך בסדר, מדוע אין הוא רוצה למסור יותר פרטים? הוא אומר ש"מסיבות מסוימות". בסדר, אבל לא הייתי רוצה לומר לך פעם "אמרת לך!"

★ ★ ★

אפשר בערך אותו הדבר לצפות מסטודנטים, כמו (1193/8). למשל, הם שני תל-אביבים, בני 22 ו-23 השואלים את עצמם, עם תחילת החופש, את השאלה הנוקבת: "אנא מועדות פנינו? האם אפשר להמשיך בצורה כזאת (לימודים וראיית סרטים) גם בחופש?" כמו רוב השואלים הם גם המשיבים: "בנות תל-אביביות בגיל 18-21".
חומר קריאה מרתק, האין זאת?

★ ★ ★

אני חופשת מה הולך כאן (1193/9). קודם היא אומרת שהיא לא מתכוונת דווקא להכיר מישהו באמצעות המדור. היא פשוט מזמינה כל אחד לכתוב אליה. אחר כך היא אומרת, אלה לא בנות. שלא יעזו. "כי הן סאדיסטיות במכתבים. במכתב הראשון שלהן הן חונקות למדי, אך במכתב השני, הן מחפשות כך את השגיאות וההנחות שכדאי לריב, אם כי אחת לא מכירה את השנייה. לבסוף, יוצא המרצע מן השק. אתם מבינים, היא בכלל לא מתכוונת להכיר איזה בחור, אבל בהזדמנות חגיגית זו, היא אומרת שצבע עיניה כחול, צבע שיערה כהה, שהיא שוקלת 55 ק"ג, ושהיא בת 17. וכמובן שלא היתה מתנגדת שבחור מסורתי גבוה ונאה יכתוב אליה עם כל האביזרים. כלומר: תמונה.

משפטים גבוכים, שרק המלים היופות מש' וות להם הבעה כלשהי של שפתי אנוש — אתה כותב: כל הפראיולוגיה של ביג'י על מיווג נלוות ועוד בשקר יסודה, לא הוא ולא ילדיו הראו נטייה להתמזג עם יוצאי המזרח?
האם אתה הראית נטיה כזו? האם אתה, ש.ב.ע., שמדבר כה רבות על כוח היצירה הדל של נוער זה, שאין להשתחו כלל וכלל לאותו הנוער שראית בארצות מסעך, האם אתה יצרת או כתבת דבר שיבדילך מכל העודר? או דחילק, על מה אתה צועק המס?
אתה מתלונן שאין כוח התקדמות בנוער, שזה נוער שדוף וריק, עם מוסיקה עממית טפסית. נניח לרגע שאתה צודק, אף על פי שזה מוטל בספק גדול. — האם אתה, בחור פרט מתוך כלל זה, נתת דחיפה כלשהי, רעיון מקורי כלשהו מחוץ לדוגמת המכתב היפה ששלחת לרותי? ... אם כן, ענה, אני מוכן לשמוע אותך.
כאדם המכבד את יריבו, אני לוחץ את ידך.
נראה אותך, ואתך?

★ ★ ★

הוא (1193/5) כזה בחור שאוהב לבלות בחברה, לרקוד, להשתעשע ולהיות רציני ולטייל (ברכב) — את כולה להאמין או לא לדבריו, שהוא אוהב נורא אמנות ומחול, ריקודי-עם, סאלונים, בלט ומודרניסם. את חושבת שזה הכל, אה? יש לו עוד המון. אבל יראה רק לך, אם את נחמדה בת 17, 18, 19, 20, 21, 22. כזאת אחת מהחברה. עזינה חברותית, נחמדה, נעימה ככה. מבינה?

★ ★ ★

מרענן, מכתבה של (1193/6), אחרי סידרה מייגעת של — אני רוצה בחור שנחמד שיוצע לבלות ולהיות רציני כולם אומרים שאני נחמדה.
"רציני לכתוב אל מדרך ולכותב בו במקומות טובים למוזמנים בלבד; ולשם כך התכוונתי להבריך, כדורש. אבל כרגע חסרים לי כל הנתונים בשביל משחק כזה: לא מוזה ולא תלבושת.
האם אפשר להתקבל אצלך לבושים בשמלת-בית פרחונית? ואין זה הגרוע ביותר — אני מתכוונת גם להשמיץ באנייך בקשות של דון-קישוט, אם לא של דיוגנס: "רותי, בבקשה מצאי נא מישהו אשר אי-כך עוד מחזיק מאחת ממגירותיו ערכים שיצאו מן האופנה; ארמי שעדיין אינו נבהל מן התוכן שעומד מאחורי המלים כמו: תרבות, הומאניזם, אלגנציה."

★ ★ ★

אתה גומר את ההקדמה ולפתע בשחנג חד, אתה חודר להשראה פילוסופית-אפלטונית ואתה כותב: וכי עדיין לא הגעת למסקנה שאינסטינקט העדר שולט בהם? מעניין מאד, מאד מעניין. אך למה אתה כותב בהם ולא בנו? האם אינסטינקט העדר טרם הגיעך? האם אתה גדי מרדני שטרם מעיננו החדה של הרועה?
לא ולא. נולדת בתוך עדר זה והינך שייך לעדר זה. רק ייתכן שחברך למרעה לא סיפקו את שאיפותיך, או שגא שדה המרעה דל בצמחיית ונתה קם ואומר: רצוני במרעה וברועה אחרים. כלומר, הינך גוטה לעזוב מאשר לי התמזג, לפרוש מאשר להתבלבל אך איך, לאחר מספר

שירות הביון האמריקני נעזר בטלפתייה!

ה"חוש השישי" יביא לשינוי שיטות הקשר, הלוחמה ואמצעי הריגול במלחמה מודרנית

של הצוללת האטומית הביא לאמץ בכיוון מציאת כלי קשר מסוג חדש.

האם האנרגיה הנפלטת ממוח אנושי יכולה להשפיע על מות אנושי אחר, במרחק אלפי קילומטרים ממנו? כן! עד

מה כותבת העתונות על הספר "אדם המחיר": "חרות"
הספר נקרא מראשיתו ועד סופו בנשימה עצורה ואף הקורא הבורר ימצא עצמו פעורי פה בעת קריאת כל אחד מעמודי הספר. ממליצים לקרוא בו.
"העולם הזה"
כג'ול וורן בשעתו, מנצל המחבר את תגליות והשערות אנשי המדע כדי לטוות את דמות העתיד. מטובי סופרי המדעונים.
"הארץ"
רומן מתח.

מהרה נוכחו המלומדים לדעת כי יש יסודות אמת בתורות הטלפתיה. רבים החוקרים המועידים לגלים אלה עתיד גדול וחשיבות מכרעת בעולם המח.

המהדורה הראשונה של הרומן "אדם המחיר" אזלה, וזה עתה יצאה לאור המהדורה השניה במתכונת ספר-כיס. סיפורו של סלפת, שגוייס לשירות הריגול האמרי קנים, נסתבך בסודות הכמוסים ביותר, גילה את האויב מבפנים ונעזר בשיטות ריגול בלתי-רגילות ונפטיעות. ספר-כיס "דשא" 95 אגורות.

עד כה יצאו לאור 14 ספרי-כיס בהוצאת "דשא", הידעת?

הנסיון הראשון נעשה! טלפתי אחד נכלא בצוללת האטומית "נאוטילוס" שיצאה למסע תתימי ממוסף. איש מוור זה ניחש צורתם של קלפים, שאדם אחר, אף הוא טלפת, היה מושך מתמיסה כרסנתית, כשהוא כלוא במרכז המחקר "וסטינגהאוז", ביבשה.

הנסיון הוכיח, שאפשר ואפשר לשגר מחשי-בות דרך אלפי קילומטרים של אויר, מים ומתכת.

מגמת הנסיון המוור — לספק לצי ארה"ב נשק מסוג חדש — הוכתרה בהצלחה. כי זאת לדעת, הצוללת האטור-מית מסוגלת לנוע חדשים תחת פני המים, בלי להזדקק לאספקת מזון ודלק; אך, כל עוד הן שקועות במעמקים אין להן כל אמצעי קשר עם העולם החיצון — גלי רדיו אינם עוברים דרך מים — ומנותקות כליל ממטה המכשעים.

בישראל לא הובאו יצירות "סאיינס פיקי-שן" לקורא העברי, אשר אף לא ידע מה מפסיד הוא ומה חסר הוא. עתה, לראשונה בעברית, יצא לאור רומן מסוג "סאיינס פיקשן": "אדם המחיר" מאת וילסון טאקר, בהוצאת "דשא" במתכונת ספרי-כיס.

הספינה המשוכללת תיהפך לכלי אין חפץ בו. חסרון זה אדם המחונן ב"חוש השישי" — קריאת מחשבות הזולת.

הפרשן הצבאי של "ניוירוק הראל טריבי-יון" גילה כי 13 ביולי, כי לצבא האמריקני חשוב לאי-ערוך לדעת, אם האנרגיה הנפלטת ממוח אנושי יכולה להשפיע על מוח אנושי אחר במרחק אלפי קילומטרים ממנו... חקירת התופעה הזאת תוכל לפסק אמצעי-קשר חדש בין הצוללות לבין היבשת...

פרשן צבאי זה, אנסל טלברט, לא פיתח תיאוריות דמיוניות. הוא הסתמך על דו"ח שהוכן ע"י חברת האלקטרוניקה "ראנד" והוגש לנשיא אייזנהאואר. הדו"ח, שעמד על קשיי הקשר בין צוללות במעמקים לבין המטה של הקרקע, הוצע לנשיא אייזנהאואר, בפעם הראשונה בהיסטוריה,

בארה"ב, בכריטניה ובשאר ארצות-איי-רופה כבשו ספרי "סאיינס פיקשן" את ציבור מליוני הקוראים, מאז שלהי מלחמת העולם השניה. ברומנים אלה מובלעים, במסגרת סיפור עלילה מרתק, הידושי והשערות אנשי המדע בתחומים שלא ייאמי-נו, כי הדרמיון המובה, אשר לא כיופה מאז ז'ול וורן.
בספרי "סאיינס פיקשן" מוצא הקורא מתח, דמיון מרתק וקריאה מהנה — ברמה מעולה.

לערוך מחקר על "החוש השישי" והאפשרויות לרותמו לשורת המלחמה המודרנית.
למרבחה הפלא נתקבלו דבריהם של מומחי "ראנד" בחיוב ע"י המוסדות הצבאיים...